

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114212422
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114212422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vříšku 12, 811 01 Bratislava, proti odporcom: 1. G. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. XX/XX, T., t.č. na neznámom mieste, 2. A. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. XX/XX, T., t.č. na neznámom mieste, obaja odporcovia v konaní zastúpení opatrovníčkou: Z.. A. T., S. X. K. S., o zaplatenie sumy 638,00 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 258,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 258,- eur od 09.11.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporcom v 1. a 2. rade sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.10.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.05.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 638,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 638,00 eur od 09.11.2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu v sume 99,00 eur a náhradu trov konania, a to titulom plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Nakoľko pobyt odporcov bol v konaní neznámy, súd im ustanovil opatrovníčku a ďalej konal s ňou; opatrovníčke bol návrh s prílohami doručený dňa 08.01.2015, k tomuto sa nevyjadřila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.10.2013, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 220103021 zo dňa 29.11.2010 vrátane obchodných podmienok, Predžalobnou upomienkou - výzva k úhrade dlžnej sumy zo dňa 26.03.2013 na č.l. 6 a 8, poštovým podacím hárkom č.l. 7 a 9, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 28.05.2013 na č.l. 10 a 12, poštovým podacím hárkom č.l. 11 a 13, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporcov v 1. a 2. rade.

Predmetom konania je požiadavka navrhovateľa na zaplatenie sumy 638,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 638,00 eur od 09.11.2011 do zaplatenia, zmluvnej pokuty spolu vo výške 99,00 eur (mesačná zmluvná pokuta vo výške 33,00 eur x 3 mesiace omeškania od novembra 2011 do januára 2012).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí

troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 544 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcov), ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa 29.11.2010 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 220103021, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 1.000,00 eur za odplatu vo výške 380,00 eur. Odplata za poskytnutie úveru predstavovala úrok vo výške 20 % z istiny a odmenu vo výške 18 % z istiny. Odporcovia sa zaviazali zaplatiť uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 5,00 eur a ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 136,50 eura, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v bode 1. Obchodných podmienok a predstavovala 67,70 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 44,57 %, pričom tento údaj bol uvedený priamo v texte zmluvy. Odporcovia zaplatili navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 742,00 eur, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa odporcovia dostali do omeškania. Predžalobnou výzvou zo dňa 26.03.2013 upozornil navrhovateľ odporcov, že ak nevykonajú bezodkladnú úhradu dlhu, navrhovateľ si uplatní právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nim uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy v stanovenom čase nedošlo, navrhovateľ zaslal odporcom Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 28.05.2013, v ktorom oboznámil odporcov s tým, že záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený ku dňu 08.11.2011.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporcovia vystupovali ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti. Účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy o úvere navrhovateľ poskytol odporcom spotrebiteľský úver v sume 1.000,00 eur za odplatu v sume 380,00 eur a odporcovia sa zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením

§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 136,50 eura (resp. 5,00 eur pri prvých troch splátkach) bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko táto nie je uvedená v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru (v tejto časti zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN), ale iba v obchodných podmienkach, preto súd údaj o RPMN považoval za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcom sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani odmeny za poskytnutie úveru, t.j. odplaty vo výške 380,00 eur. Keďže odporcovia zaplatili z poskytnutého úveru vo výške 1.000,00 eur časť vo výške 742,00 eur, súd im uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 258,00 eur (1.000,00 eur - 742,00 eur). Odporcovia sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 09.11.2011, keďže k zosplatneniu úveru došlo dňa 08.11.2011, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 1,25 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % (8 + 1,25 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 258,00 eur odo dňa omeškania odporcov s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 09.11.2011, do zaplatenia.

Navrhovateľ si návrhom spolu s istinou s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 99,00 eur, čo predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 33,00 eur mesačne za 3 mesiace omeškania od novembra 2011 do januára 2012 (33,00 eur x 3 = 99,00 eur). Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 99,00 eur navrhovateľ odôvodnil tým, že odporcovia si nesplnili povinnosť riadne a včas uhradiť poskytnutý úver, keď z bodu 3 Obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky zmluvnej pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky zmluvnej pokuty je zásadne vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak Občiansky zákonník, ako aj Obchodný zákonník, nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute so všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. i o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Ako už bolo konštatované vyššie, predmetom konania je plnenie si záväzkov odporcov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá zmluva je zmluvou uzavretou v zmysle § 497 OBZ, v zmysle § 2 písm. d) ZSÚ a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 OZ. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) zaradená novelou OZ - zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať naďalej ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv. Ustanovenie § 53 OZ sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Citované ustanovenie

vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ totiž z povahy veci v súčasných podmienkach šandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa pritom týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe dodávateľom vopred pripraveného zmluvného formulára, ktorý dodávateľ používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

S poukazom na vyššie uvedené, nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty považoval súd za neopodstatnený. V konaní bolo zistené, že formulár Obchodné podmienky tvoriace neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220103021 zo dňa 29.11.2010 bol navrhovateľom evidentne vyhotovený vopred, odporcovia tento štandardný formulár navrhovateľa ako poskytovateľa úveru podpísali bez možnosti ovplyvniť text formuláru, ktorý obsahuje vopred naformulovaný jednostranný záväzok odporcov ako spotrebiteľov, v prípade porušenia ich povinností podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny za každý začatý mesiac omeškania do zaplatenia. Odporcovia ako spotrebiteľia nemali žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah Obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, mohli iba uvedenú zmluvu s obchodnými podmienkami odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, a preto predmetné dojednanie o zmluvnej pokute nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Zároveň treba poukázať na to, že pre prípad porušenia povinností navrhovateľa ako veriteľa nie je v Obchodných podmienkach vôbec dojednaný prípadný nárok odporcov ako spotrebiteľov na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľom ako veriteľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná a len jednostranne zaťažuje spotrebiteľov pre prípad porušenia ich povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. Rovnako treba uviesť, že výšku zmluvnej pokuty 3,3 % mesačne, čo predstavuje 39,60 % ročne, považuje súd za neprimerane vysokú, nakoľko duplicitne, popri úroku z omeškania, sankcionuje dlžníka za omeškanie s plnením, a preto je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) OZ.

Takto dohodnutá zmluvná pokuta neobstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Podmienky, za ktorých navrhovateľ dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľov, spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navrhovateľ ako osoba podnikajúca na trhu poskytovania spotrebiteľských úverov ma totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým poskytuje svoje služby, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Dojednaná zmluvná pokuta v Obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220103021 zo dňa 29.11.2010 predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 5 OZ je neplatná.

Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporcom povinnosť plniť, súd preto návrh v časti o plnenie zmluvnej pokuty zamietol.

Keďže navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom obdobné dojednanie o zmluvnej pokute bolo už v inom konaní (napr. konanie Okresného súdu Trnava - rozsudok č.k. 17C/100/2014 zo dňa 11.11.2014, právoplatný dňa 16.12.2014), vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetný rozsudok súdu.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 258,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 258,00 eur od 09.11.2011 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 737,00 eur (638,00 + 99,00) s príslušenstvom priznaná suma 258,00 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 35% a hrubý úspech odporcov 65%, a teda konečný čistý úspech odporcov je 30% (65 - 35), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcov na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však odporcovia právo na náhradu trov konania neuplatnili a ani im v konaní žiadne trovy nevznikli, súd im právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.